

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
SREDNJOBOSANSKI KANTON  
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU  
Broj: 06 0 U 021301 25 U  
Novi Travnik, 16.3.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarela Porić, kao predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Samre Šiljak, u upravnom sporu tužiteljice G. N., ..., T., Općina T., zastupane po punomoćniku Lepir Mirzi, advokatu iz Travnika, protiv tuženog Federalnog Ministarstva rada i socijalne politike Sarajevo, radi poništavanja rješenja tuženog broj 06-31/18-296/25 DN od 13.06.2025.godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 16.3.2026. godine, donio je sljedeću:

#### PRESUDU

Tužba se odbija kao neutemeljena.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.120,00 KM, kao neosnovan.

#### Obrazloženje

Rješenjem tuženog Federalnog ministarstva rada i socijalne politike broj: 06-31/18-296/25 DN od 13.06.2025.godine odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv Rješenja JU Centar za socijalni rad Travnik broj: 07-533-57 od 02.04.2025.godine kojim je odbijen zahtjev žaliteljice za priznavanje prava na ličnu invalidninu, prava na podatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak zbog neispunjavanja zakonom propisanih uslova za priznavanje tih prava.

Blagovremeno podnesenom tužbom od 2.10.2025. godine tužiteljica je protiv pobijanog rješenja tuženog pokrenula upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene normi materijalnog prava i bitne povrede pravila upravnog postupka. Tužbom se prigovara da su i osporeno kao i prvostepeno rješenje donijeti uz povredu člana 9. Zakona o upravnom postupku čime su izvršili povredu načela slobodne ocijene dokaza i načela materijalne istine, odnosno nisu utvrdili stvarno činjenično stanje, te samim tim nisu donijeli nalaze i mišljenja, a posljedično tome i predmetna Rješenja u skladu sa zakonima i propisima. U žalbi ističe da prvostepeni organ svoje rješenje od 02.04.2025.godine temelji na osnovu Nalaza, ocjene i mišljenja stručnog organa za ocjenjivanje radne sposobnosti u bolesti penzijskog i invalidskog osiguranja broj: DOV-NI-PL-SA-130/25 od 18.03.2025.godine kojim je priznato pravo tjelesnih oštećenjem organizma od 20%. Tuženi, kao drugostepeni organ, u svom osporenom Rješenju obrazlaže da svoje rješenje temelji na osnovu ocjene i mišljenja Instituta za medicinsko vještačenje o oštećenju organizma tužiteljice, broj: DOV-NI-SA-401/25 od 14.05.2025.godine, gdje do dan danas, nikada nije dostavljeno tužiteljici da se ista uvjeri o stvarnom i činjeničnom stanju, jer je nemoguće da Institut za medicinsko vještačenje trajnog onesposobljenja nisu utvrdili da se zaista radi o jako teškoj bolesnoj osobi, tj. tužiteljici koja boluje od više bolesti, te oštećenja organizma iznad 90% stepena invalidnosti, odnosno oštećenja

organizma. Ukoliko se izvrši detaljna analiza medicinske dokumentacije tužiteljice, da se zaključiti da je ista osoba sa minimalno 90% tjelesnim oštećenjem kome treba pomoć druge osobe, da bez lijekova ne može imati normalan funkcionalan život, da ista boluje od demencije dugi niz godina, da ista nije u mogućnosti da sama funkcionira unutar prostora stana, a kamo li da izađe van stana i obavljanja redovnih životnih aktivnosti. Tužiteljici priznato pravo stepena invalidnosti oštećenje organizma od 20% na bolesti epilepsije i organski efektivni poremećaj, istoj nije priznato pravo bolesti demencije i tuđe njege i pomoći. Pitamo se kojom ocjenom i mišljenjem je tužena, odnosno Institut za medicinsko vještačenje trajnog onesposobljenja izvršilo procjenu stepena oštećenja organizma, kada nije detaljno ni pregledao tužiteljicu u smislu ljekarskog pregleda svih detalja pacijenta kao tužiteljice, pa bih se isti uvjerali i utvrdili o kakvoj bolesnoj osobi se radi, prvenstveno počev od dugogodišnje bolesti epilepsije, demencije pa do organskog efektivnog poremećaja. Apsurdno je na ove tri dijagnoze da Institut donese svoju ocjenu i mišljenje na ovako teškim dijagnozama i da utvrdi samo 20 % stepena invalidnosti oštećenja organizma. Također tužiteljica boluje od srčanih bolesti, za koje također Institut nije cijenio, a za što je imao obavezu da cijeni sve navode i činjenice iz medicinske dokumentacije. Ponavljamo da mišljenje i ocjena Instituta, koja nama nikada nije dostavljena uopšte i izvršena, a na takvom mišljenju tužena zasnovala svoje mišljenje i donijela nezakonito osporeno Rješenje, broj: 06-31/18296/25 ĐN od 13.06.2025.godine. Shodno medicinskoj dokumentaciji tužiteljice, očito je da ista nije sposobna za rad i da se stara o sebi te su nadležne institucije koje rješavanju pitanja utvrđivanja invaliditeta zakazale da u svojim Rješenjima, te da objasne tužiteljici zašto joj nisu priznali veće oštećenje organizma. Isti su samo paušalno naveli razloge odbijanja zahtjeva tužiteljice, bez detaljnijeg obrazlaganja njenog zdravstvenog stanja, jer da su isti u skladu sa pravilima nauke detaljno obrazložili zaključili bi da su nalazi i mišljenja ljekarskih komisija kontradiktorni, obzirom da istu utvrđuju stepen invalidnosti, odnosno oštećenja organizma.

Tuženi je podnio pismeni odgovor na tužbu. U svom aktu Federalno Ministarstvo rada i socijalne politike iznosi ocjenu da je pobijano rješenje zakonito, da su ispoštovana pravila postupka, te da je tužba neosnovana zbog čega se konačno i predlaže njeno odbijanje.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe u skladu sa odredbom čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima<sup>1</sup> pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Nakon izvršenog uvida u cio upravni spis, ovaj sud nalazi da se tužbom neosnovano prigovara u pogledu pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, iz spisa je vidljivo da se tužiteljica dana 31.03.2025.godine obratila nadležnom organu za priznavanje prava po osnovu invaliditeta prilažući uz zahtjev konačan Nalaz, ocjenu i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, Odjeljenja za prvostepeni postupak broj: DOV-NI-PL-P-SA-130/25 od 18.03.2025.godine, kojim je utvrđeno da kod tužiteljice postoji oštećenje organizma u visini od 20 %. Istim aktom je utvrđeno da kod imenovane ne postoji potreba za njegovom i pomoći od drugog lica, te da ne postoji potreba za ortopedskim dodatkom. Rješenje je

---

<sup>1</sup> "Službene novine F BiH" 9/05

utemeljeno na članu 18b. Zakona, jer priznavanje istog mogu ostvariti lica sa utvrđenim procentom oštećenja organizma u visini od 90% i 100%. Na navedeno rješenje izjavljena je žalba koja je, sa svim spisima, prosljeđena Institutu za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, Odjeljenje za drugostepeni postupak, radi donošenja drugostepenog nalaza, ocjene i mišljenja o oštećenju organizma žaliteljice u žalbenom postupku. Aktom Instituta broj: DO-NISA-401/25 od 14.05.2025.godine, nakon pregleda i uvida u kompletnu raspoloživu medicinsku dokumentaciju utvrđeno je da kod žaliteljice postoji oštećenje organizma u visini od 20%, da ne postoji potreba za njegom i pomoći od drugog lica, te da ne postoji potreba za ortopedskim dodatkom, odnosno potvrđen je prvostepeni nalaz, Ocjena i mišljenje. Dakle, prednji nalaz ( drugostepeni ) je donesen nakon neposrednog pregleda tužiteljice, ocjene svih dostavljenih medicinskih nalaza taksativno pobrojanih na strani 3 nalaza, uključujući i nalaz NPS od 13.1.2025. godine, koji se odnosi na demenciju, pri čemu je tužiteljica cijenjena od strane psihologa Instituta, koji je dao svoj nalaz datiran sa 14.5.2025.godine, na temelju čega je, u konačnom tužiteljici dijagnosticirana epilepsija, organski afektivni poremećaj i invaliditet cijenjen po Listi invaliditeta U.O. 10/21 od 20.5.2021. godine po glavi III tačka 81- a u visini 20% i po glavi XI tačka 212-a u visini od 10 %, odnosno ukupni invaliditet od 20 %.

Stoga, iz ovakvih nalaza i mišljenja, je vidljivo da je tužiteljica neposredno pregledana, da je izvršen uvid u svu raspoloživu medicinsku dokumentaciju koja se nalazi u spisu i kojom raspolaže tužiteljica, zbog čega se prednji tužbeni prigovori, po ocjeni ovog suda, pokazuju kao neosnovani, jer su članovi drugostepene komisije dali vrlo jasno i konkretno obrazloženje zašto se radi o procentu invalidnosti od 20 %, koji postotak je ispod zakonom utvrđenog minimuma, zbog čega u smislu člana 18b Zakona i nisu bili ispunjeni uvjeti za priznavanje bilo kojeg prava.

Kada se ima u vidu da su oba nalaza i mišljenja donijeta od strane nadležnog i ovlaštenog Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo sačinjenog od 3 člana komisije i da se tužbom ničim konkretno, osim navodima da članovi ljekarske komisije u Sarajevu nisu dobro procijenili njeno zdravstveno stanje, ne ukazuje u čemu se ogleda pogrešna ocjena tog stanja tužiteljice sa stručno medicinskog stajališta, onda se prednji tužbeni prigovori koji se odnose na pogrešno utvrđeno činjenično stanje pokazuju kao neosnovani. Upravo činjenica da je ocjena zdravstvenog stanja tužiteljice izvršena od strane prvostepene i drugostepene komisije Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo kao nadležnog i ovlaštenog tijela za postupanje u predmetima ostvarivanja prava iz osnova socijalne zaštite i da su u okviru toga donijeti nalazi, ocjene i mišljenja za koje ovaj sud ne nalazi da su manjkavi, onda se tužbeni prigovor, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, od strane ovog suda dodatno ocjenjuje kao neosnovan. Ovo i iz razloga što je tužiteljica prilikom sačinjavanja dva nalaza i mišljenja, neposredno pregledana od strane članova komisije uz predočavanje cjelokupne medicinske dokumentacije kojom raspolaže i koja je kao takva naznačena i precizirana u nalazima pod tačkom D. nalaza i u njenom dodatku, pri čemu su cijenjeni nalazi koji se odnose na srce i demenciju, uz dodatnu procjenu psihologa Instituta sa njegovim nalazom od 14.5.2025. godine, koji je cijenjen zajedno sa ostalom medicinskom dokumentacijom, čime se navodi tužiteljice u smislu paušalnog pristupa ocjeni njenog zdravstvenog stanja, odnosno oštećenja organizma, ne mogu cijeniti kao osnovani.

Odredbom iz člana 38. stav 1. Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja (Službene novine Federacije BiH, broj: 63/21) je propisano da nakon završenog postupaka medicinskog vještačenja, jedan primjerak nalaza, ocjene i mišljenja dostavlja podnosiocu zahtjeva, odnosno organu uprave ili instituciji koja je podnijela zahtjev, a jedan primjerak ostaje u arhivi Instituta. Kako je zahtjev za medicinsko vještačenje podnio tuženi organ povodom izjavljene žalbe. to se u skladu sa naprijed citiranom odredbom jedan primjerak nalaza, ocjene i mišljenja se dostavlja tuženo, kao podnosiocu zahtjeva, a tužiteljica je imala mogućnost da pokrene upravni spor, što je u konkretnom slučaju tužiteljica i učinila, pa po mišljenju ovog suda nije došlo do povrede prava tužiteljice, odnosno povrede odredbe iz člana 141. stav 3. Zakona o upravnom postupku. Prednji Pravilnik u čl. 24. propisuje da se Nalaz, ocjena i mišljenje nakon medicinskog vještačenja dostavlja licu čije se medicinsko vještačenje vrši ili podnosiocu zahtjeva, najduže u roku od 15 dana od dana izvršene ocjene, a članom 25. stav 1. da lice čije se medicinsko vještačenje vrši, ako je nezadovoljno Nalazom, ocjenom i mišljenjem Odjeljenja za prvostepeni postupak medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja, može podnijeti prigovor radi ponovnog vještačenja u roku od 8 dana od dana prijema Nalaza, ocjene i mišljenja, dok je stavom 2. istog člana propisano da po prigovoru iz stava 1. ovog člana ne može rješavati isti ljekar vještak koji je donio prvobitni Nalaz, ocjenu i mišljenje. Odredbom člana 29. stav 1. Pravilnika o jedinstvenim kriterijima i pravilima postupka medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja je propisano da se medicinsko vještačenje u drugostepenom postupku obavlja u slučaju žalbe na rješenje o ostvarivanju prava u prvostepenom postupku. Dakle, prednji pravilnik ne propisuje obavezu dostavljanja konačnog nalaza stranci.

Zbog iznesenih razloga ovaj sud nalazi da osporenim rješenjem tuženog nije odlučeno na štetu tužiteljice, jer su upravni organi svoja rješenja donijeli na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja u ovoj upravnoj stvari i uz pravilnu primjenu materijalnih propisa na koje su se pozvali u istim rješenjima. Stoga se svi prigovori iz tužbe tužiteljice ocjenjuju kao neosnovani i isti se kao takvi nisu mogli prihvatiti, jer nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, pa je u smislu odredbe člana 36. stav 1. i stav 2., a u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, bilo nužno odlučiti kao u izreci ove presude.

Zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora na ime sastava tužbe u iznosu od 1.120,00 KM odbijen je na temelju člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa člankom 386. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15).

#### POUKA:

Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.  
(čl.40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar  
Samra Šiljak

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić

